Написав Християнка777.
П'ятниця, 18 вересня 2015, 13:21

Я створив людину на подобу Свою
Дав людині розум дав і красоту
Заложив у серце Я любов до всього
Дав їй милосердя дав і доброту

Щоб вона ходила дорогою правди
Вміла розрізняти де добро й де зло
Щоби розуміла- у всьому допуск Божий
І не говорила-мені повезло

Бо дорога правди-вона є від Бога
І на цю дорогу кличе Бог усіх
І хто прийде й стане на ній твердо в вірі
То ніхто не вирве його з рук Моїх

Не уподобляйтесь ви до світу цього
Не міняйте в собі того що Я дав
Не накладай на себе то що є вороже
Як прийду по церкву--щоб тебе впізнав

Бо що накладаєш ти на себе зверху
Воно є гидота для Бога твого
Все це знищиться в одну хвилину
Тільки не зачепить нічого Мого

Давай поговорим сьогодні з тобою
Чом тебе так тягне цей світ марноти
І так часто раниш ти тим серце Моє
На кінець задумайся-що хочеш вибрати ти

Бо Моя дорога-скромність і смирення
Сокрушенне серце і послух Мені
А бунт і гординя-то не є вже Моє
То подумай-з ким залишатися тобі

Що ти хочеш вибрати у житті для себе
Чи взяти свій хрест і за мною йти
Чи жити в радості омани цього світу
А в кінці-на муки вічності прийти

Хоч полюбив тебе Я вічною любовю
Та і Я не зможу тобі допомогти
Коли вибереш по своїй ти волі
Ту дорогу-що веде до марноти

Бо на тій дорозі-там Мене не має

Ворог там хазяїн-і його все там
Він тобі покаже-все в золото одіте
І Мене заслонить-для тебе він сам

Він прийшов щоб вкрасти вбити й погубити
Тих за кого Я в муках помирав
Тож прошу тебе Я добре ти подумай
Поки ще живеш-щоб шлях свій вибирав

Тож подумай добре ти Моя дитино
Поки Я ще можу тобі допомогти
Відкинь від себе все що є людське
Очисть своє серце-щоб Я міг тебе спасти